

ពុទ្ធច័យមង្គល

ពារង្សំ សហស្សបុរិសិដ្ឋិតសាតុប្បដ្ឋានំ	គ្រឹមេខលំ ឡទិសយោរសសេស្សនមារំ
ទានាទិ ធម្មវិធិនា ជិតវា មុនិឆ្នោ	តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលវាលិ។
ព្រះមុនិន្ទលោកាចារ្យ	ផ្កាញ្ជក្រុងមារចិត្តមោហន្ទ
និម្មិតដៃមួយពាន់	កាន់សស្ត្រាវុធនានា
ដិះគ្រឹមេខលជាតិ	កោញ្ចនាទខ្លពសធា
ព្រមដោយមារសេនា	ពន្លឹកលន់កងស័ព្វស៊ាន
ដោយធម្មពិធី	ទានបារមីជាប្រធាន
ក្រុងមារចាញ់ទ្រង់ញាណ	ប្រណម្យកាយថ្វាយវន្ទា
រីជយមង្គល	ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយតេជៈជយា	ព្រះឈ្នះមារគ្រានោះហោង ។
មារាទិកេមភិយុជ្ឈិតសព្វត្ថី	យោរម្សនាឡុចកមក្ខមចង្គុយក្ខំ
ខន្តិសុទ្ធភិធិនា ជិតវា មុនិឆ្នោ	តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលវាលិ។
ព្រះមុនិន្ទពិននាយកៈ	ផ្កាញ្ជរអាឡុវៈយក្ខយោរយោ
រីង្សុសមិនតាំងនៅ	ក្នុងខន្តិគុណសត្យា
រហូតដល់រាត្រី	ព្រះជិនស្រីទ្រង់យុទ្ធនា
ក្រែលែងក្រុងមារា	ក្នុងបឋមសម្ពោធិ

ដោយព្រះពិធីញាណ	ទ្រង់ទូន្មានដោយខន្តី
ញ៉ាំងចិត្តអសុរិ	ច្បាប់ព្យាបាល
វិជយមង្គល	ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយតេជៈជយា	ព្រះឈ្នះអាឡាវៈយក្ខហោង ។
នាណ្យាគីរី គង្គវរំ អតិមគ្គត្ថំ	ធាតុគិបក្កមសនីវ សុខានុណន្តំ
មេត្តមពុសេកវិធិនា ជិតវា មុនិឆ្នោ	តន្តេជសា តវតុ តេ ជយមង្គលានិ ២
ព្រះមុនិន្ទពិនជិនស្រី	ផ្លាញដីរឈ្មោះនាឡា
គីរីវរៈគៈជា	ដីហានក្លាចុះប្រេងព្រៃជ្រូក
សាហារឆារឆែក្រៃ	ដូចភ្លើងព្រៃឆែកកំទេច
មុតដូចចក្រក្រតពេជ្រ	ខ្លាំងដូចកាំអសនី
ដោយព្រះពិធីស្រប	ស្រោចទឹកអប់គឺបារមី
មេត្តាព្រះជិនស្រី	ញ៉ាំងដីរឿងជ្រះថ្លា
វិជយមង្គល	ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយតេជៈជយា	ព្រះឈ្នះនាឡាគីរី ។
ឡក្ខិត្តមគ្គមតិបក្កសុខានុណន្តំ	ធាតុនិយោជនមង្គលិមាណវន្តំ
ឥន្ទ្រិសិសុតមនោ ជិតវា មុនិឆ្នោ	តន្តេជសា តវតុ តេ ជយមង្គលានិ ២
ព្រះមុនិន្ទពិនលោកត្រៃ	មានព្រះទ័យធ្វើបាសិហារ្យ

ផ្លាញ់ចោរអង្គុលិមាល៍	មានកម្រងគឺម្រាមដៃ
នៃមនុស្សដែលគាត់កាត់	មកដោតចាត់ជាមាល័យ
អង្គរអាចកំណាចក្រែក	ដ៏មានដៃស្អាតប្រហារ
កាន់ដាវងារគ្រវី	ដេញព្រះមុនីសាស្តាចារ្យ
ចម្ងាយផ្លូវកន្តារ	កណ្តាលព្រៃបីយោជនា
វិជយមង្គល	ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយតេជៈជយា	ព្រះឈ្នះអង្គុលិមាល៍ ។
កត្វាល កង្កែបមុន្នំ ឥវ គពតិលិយា	ចិញ្ចុយ ទុដ្ឋិចបនំ ជនកាយស្មើ
សន្តោន សោមវិធិនា ជិតវា មនិឆ្នោ	តន្តេសា តវត្ថុ តេ ជយមង្គលានិ។
ព្រះមុនិន្ទមានព្រះភាគ	ផ្លាញ់ទ្រុស្តពាក្យនាងចិញ្ចា
អំពើធ្វើដូចជា	ស្រីមានគភ៌ចាស់ចើងពោះ
យកឈើធ្វើជាកូន	ព័ទ្ធពោះខ្លួនពោលទ្រគោះ
ព្រះពុទ្ធឈ្នះកាលនោះ	ដោយសមាចារពិធី
រម្ងាប់ពាក្យចណ្ឌាល	នាកណ្តាលជនប្រុសស្រី
ចិញ្ចាចាញ់បារមី	គឺសច្ចៈពាក្យសត្យា
វិជយមង្គល	ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយតេជៈជយា	ព្រះសាស្តាឈ្នះចិញ្ចា ។

សច្ចំ វិហាយ មតិសច្ចកថាធម៌កេតុំ
 មញ្ញាបទីបដិសេ ជិតវា មុនិទ្ទោ
 ព្រះមុនិន្ទពិនអ្នកប្រាជ្ញ
 ផ្លាញសច្ចកៈជា
 អន្យាស្រ័យលះបង់
 សរសើរខ្លួនឯងក្រៃ
 បង្កើតម្លងឆឺត
 ព្រះទ្រង់កំចាត់បង់
 វិជយមង្គល
 ដោយតេជៈជយា
 នន្ទោបន្ទតុជគំ វិពុធំ មហិទ្ធិ
 ឥន្ទបនេសវិធិនា ជិតវា មុនិទ្ទោ
 ព្រះមុនិន្ទពិនទ្រង់ញាណ
 ឲ្យប្លែងជានាគរាជ
 ឈ្មោះនន្ទាបៈនន្ទ
 ទិដ្ឋិកាចទ្រង់
 គឺឲ្យឧបាទេស

វាណាភិរោមិតមនំ អតិអន្ទតុតំ
 តន្តេជសា គវតុ តេ ជយមន្ទលានិ។
 រុងរឿងស្វាចដោយបញ្ញា
 និគ្រន្តក្រៅពុទ្ធវិន័យ
 ពាក្យសត្យត្រង់តាមគាប់ចៃ
 លើកកំពស់ដូចដងទង់
 ដោយពោលឥតពាក្យទៀងត្រង់
 ដោយប្រទីបតីបញ្ញា
 ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា
 ឈ្នះសច្ចៈកៈនិគ្រន្ត ។
 មុត្តេន ថេរតុជគេន ធម៌មយន្តោ
 តន្តេជសា គវតុ តេ ជយមន្ទលានិ ។
 ញ៉ាំងមោគ្គល្លានមានអំណាច
 ទៅទូន្មានព្យះភុជង្គ
 ចិត្តមោហន្ទរឿងបុទ្ធិរុង
 ទ្រង់ផ្លាញដោយពិធីឈាន
 បុទ្ធិវិសេសដល់មោគ្គល្លាន

បុគ្គលិកអន្តរាគមន៍	ខ្លួនចុះចាញ់ព្រះសាស្តា
វិជយមង្គល	ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយតេជៈជយា	ព្រះភគវាល្ហះនាគហោង។
ទុក្ខាហនិជ្ជតុល្លោក សុខដ្ឋហត្ថំ	ព្រហ្មំ វិសុទ្ធិជុតិមិទ្ធិពកាភិដានំ
ញាណគណេន វិធិនា ជិតវា មុនិទ្លោ	តន្តេជសា តវតុ តេ ជយមង្គលានិ។
ព្រះមុនិន្ទពិនគោតម	ផ្លាញ់មហាព្រហ្មល្ហោនៈពៈកា
សំគាល់ថាអាត្មា	រុងរឿងដោយគុណបរិសុទ្ធ
ដៃកាន់អាស្រ័យ	គឺចិត្តទ្រឹស្តីដ៏មុះមុត
កាន់ខុសផ្លូវសម្ពុទ្ធ	មិនលើកលាក់លះបង់ប្រាណ
ទ្រង់ឈ្នះដោយពិធី	ខ្លួនថវិសេសសម្រាន្ត
ផ្សំត្រូវគាប់សន្តាន	គឺព្រះញាណប្រោសទេសនា
វិជយមង្គល	ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយតេជៈជយា	ឈ្នះព្រហ្មាតតមានហ្មង ។
ឯតាមិ ពុទ្ធសាសនាអដ្ឋកថា	យោ វាចនោ ទិណទិណេ សវេតេ មតន្តិ
ហិត្វាលនេកវិវិធា បុប្ផវាសិ	មោក្ខំ សុខំ អធិកមេយ្យ ណនេ សបញ្ញោ។
យោននេ ជនឯណា	កបបញ្ញាប្រាសក្តិខ្លិល
ខស្សាហ៍សាងទានសីល	ស្សត្រូវរំលឹកព្រះធម៌ថ្ងៃ

គាថាប្រាំបីបទ	នេះកំណត់ឈ្មោះពុទ្ធសាសនា
ខំសូត្រសព្វ ៗ ថ្ងៃ	កើតមង្គលជានិរន្តរ៍
សោននេ វិជននោ	បានរំដោះរោគអាសន្ន
ឧបទ្រពអនេកលនំ	មានប្រការផ្សេង ៗ ផង
នឹងដល់សុខក្សេមក្សាន្ត	គឺនិព្វានសុខកន្លង
លែងទុក្ខទាំងបួនកង	ដោយពុទ្ធសាសនានេះ ។

